

ಅವನೂ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸಲ್ಲೇ ಇರುವುದು' ಕೇಶವಲು ಅವರ ಪತ್ನಿ ಅಂಡಾಳಮ್ಮ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಬಲ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಎಂಬಂತೆ ಮುಂದಕ್ಕಿಟ್ಟರು.

ವೆಂಕಟಗಿರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಬೇರೊಬ್ಬ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅಡುಗೆಯವರೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದರು. ನಂಬುವುದೂ ಬಿಡುವುದೂ ನಿಮಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಯಾರಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲೇ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಆ ಅಷ್ಟೂ ಹೊತ್ತು ರಾಘವನ್ ರಸಗವಳ ಸವಿಯುತ್ತಾ ಕೂತವರು ಬಾಯಿ ತೆರೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಕವಳ ಉಗಿಯಲು ಮಾತ್ರ ಬಾಯಿ ತೆರೆದಿದ್ದುಂಟು. ಉಳಿದಂತೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೇ ಮಾತನಾಡಲು, ಊಹಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು ಹೇಳುವ ಅತ್ಯಂತ ಕುತೂಹಲಪೂರ್ಣವಾದ ಕಥೆಯು ತಮಗೆ ಪರಿಚಯವಿರುವ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಎಂಬುವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಬಯಸತೊಡಗಿದ್ದರು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಾಗಿಲ್ಲದೇ ಬೇರೊಬ್ಬ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಹೇಳಿದ ಕಥೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಲೂ ಅವರೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧವಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ಪಕ್ಕವಾಗಿ ಆ ಕಥೆಯ ಕೃತಿಸ್ವಾಮ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಿಂದೊಳಗೇ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಷ್ಟರ ನಡುವೆ ವೆಂಕಟಗಿರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಇತ್ತು. ಕಥೆಯನ್ನೇನೋ ಕೇಳೋಣ, ಆಮೇಲೆ ಈ ಮನುಷ್ಯ ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂಥದೋ, ಅದಕ್ಕೆ ತಾನೆಂತ ಉತ್ತರಿಸುವುದೋ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿರುವ ಜನರು ಏನೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ, ಈ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ಆ ಕಥೆಯನ್ನೇ ಹೇಳದಿರಲಿ ಎಂದೆಲ್ಲ ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದರು.

ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅಂದು ಕಥೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು ರಾಮಾನುಜಂ. ಅವರ ಮೊಬೈಲ್‌ಗೆ ಒಂದು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಕರೆ ಬಂದು ಅವರು ವಾಪಸು ಆಫೀಸಿಗೆ ಓಡಿದ್ದರು. ಆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೇ ಅಂಥದ್ದು. ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಪೂ ತಾಸು ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಾದ ಬಳಿಕ ರಾಮಾನುಜಂ ಅವರು ಉಡುಪರಿಗೆ ಕಾಂಪೌಂಡ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಉಡುಪರು 'ನಿಮ್ಮ ಕಥೆ ಮುಗಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ, ಮಾರಾಯರೇ' ಎಂದು ರಾಮಾನುಜಂಗೆ ಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. 'ಅದು ಫೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುವಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಕಥೆಯಲ್ಲ' ಎಂದು ಉಡುಪರ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ರಾಮಾನುಜಂ ಅಧಿಕಗೊಳಿಸಿದ್ದರು.

ಅಂತೂ ಇಂದು ಆ ಸುಮುಹೂರ್ತು ಒದಗಿತ್ತು. ಡಬ್ಲ್ಯು.ಎಂ.ಎಸ್. ಕಾಂಪೌಂಡಿನ ಕಲ್ಲು ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿ ಗೆಳೆಯರಿಬ್ಬರೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಾಗ ರಾತ್ರಿ ಎಂಟೂವರೆ ಆಗಿರಬೇಕು. 'ನಿಮ್ಮ ಕಥೆ ಶುರುವಾಗಲಿ' ಎಂದು ಉಡುಪರು ನಕ್ಕರು.

ಕವಳ ಉಗಿದು ಬಂದ ರಾಘವನ್ ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಮಾತನಾಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಾಗ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡೂವರೆ ದಾಟಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. 'ಕಥೆಗೂ ಮೊದಲು ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಯಾರು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಉತ್ತರಕರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಕುರಿತು ನಾನೀಗ ವಿವರವಾಗಿ ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ?' ಎಂದು ರಾಘವನ್ ಆರಂಭಿಸಿದರು.

'ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಪರಿಚಯ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು? ಆದರೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ, ಕಿವಿ ಕೊಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಈ ಮನುಷ್ಯ ಅದೇನು ಹೇಳುತ್ತಾನೋ, ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಆಮೇಲೆ ಕಥೆ ಕೇಳೋಣ' ಎಂದು ಸಭೆ ಮಾತನಾಡದೆಯೇ ಒಮ್ಮತದ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಂತಿತ್ತು.

ರಾಘವನ್ ಹೇಳಿದ್ದು: ಈ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ನನ್ನ ಭಾವನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಾವನಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು! ಅವರು ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸಿನಲ್ಲಿರುವುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಅಲ್ಲ. ಇವರು ಬೇರೆ. ಇನ್ನು ಇವರ ಊರು ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ತಿರುಕ್ಕಡಿ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೀರಾ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಇವರು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದಂತೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಪದವೀಧರರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಮಾತನಾಡತೊಡಗಿದರೆ ಯಾವ ವಿಜ್ಞಾನ ಪದವೀಧರರೂ ಅವರ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲರಾರರು.

ದೇವರೇ! ಇಂಥ ಕಥೆ! ನಾವ್ಯಾರು ಹೇಳಿದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್‌ನೂ ಈತನಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಹೇಳುವ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್‌ಗಳ ಅತೀ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮವರು ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನರಿಗೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದೇ ತಪ್ಪಾಯಿತು ಎಂದು ಸಭಿಕರೆಲ್ಲ ಪೇಚಾಡಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದರು.

ಉಡುಪರು ನಕ್ಕರು. ರಾಮಾನುಜಂ 'ಯಾಕೆ ನಗುತ್ತೀರಿ?' ಎಂದರು. ಉಡುಪರು ಹೇಳಿದರು. ನನ್ನ ಅಕ್ಕನನ್ನು ಗೋಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಊರಲ್ಲಿ ಮಾರಾಯರೇ, ಪ್ರತಿ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಕನಿಷ್ಠ ಒಬ್ಬ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಗಣಪತಿಯ ಹೆಸರು ಎಂದು ಹಾಗೆ ಇಡುವುದಂತೆ. ಎಷ್ಟು ಚಿಂತಾಮಣಿಗಳು ಇರುವರೋ, ಅವೆಷ್ಟು ಚಿಂತಾಮಣಿಯರು ಗತಿಸಿದರೋ, ಇನ್ನಷ್ಟು ಚಿಂತಾಮಣಿಯರು ಜನಿಸಲಿರುವರೋ ಆ ಚಿಂತಾಮಣಿ ನಾಮಕ ಗಣಪತಿಯೇ ಬಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್‌ಗಳ ಕಥೆಯೂ ಹೀಗೆ ಆಯಿತಲ್ಲ'.

ಸರಿ, ಉಪಕಥೆಗಳೇ ಜಾಸ್ತಿ ಆದವು. ಅಂತೂ ಅಂದು ರಾಘವನ್ ಹೇಳುವ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಎಂದರೆ ಯಾರೆಂದು ತಮಗಾಗಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಮುಂಜಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದವರೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು.

ಅದರಿಂದ ರಾಘವನ್ ಅವರು ಸಂತುಷ್ಟರಾದಂತೆ ಕಂಡರು.

'ಬ್ಯಾಟರಿ ಬೇಕು' ಎಂದರು ರಾಘವನ್. ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರತಾನೆ. ಅವರದೇ ಬ್ಯಾಟರಿಯೇ ಆದರೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಲಿದ್ದಾಗ ಅದು ಇನ್ನಾರದೋ ಕೈಗೆ ದಾಟಿತ್ತು. ರಾಘವನ್ ಅವರ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಸಿಗೆ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಜ್ಜಾದರು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಡುಗೆಯವರು ಸಕ್ಕರೆ ನೀರು ಬೆರೆಸಿದ ಬಿಸಿಹಾಲು ತಂದರು. ಅದು ಮುಂದಿನ ಕಥೆ ಕೇಳಲು ತಯಾರಿಗೆ ಎಂಬಂತಿತ್ತು. ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ಹೋದ ರಾಘವನ್ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದುಕೊಂಡರೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷವಾದರೂ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ, ಅರ್ಧ ತಾಸಾದರೂ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ, ರಾಘವನ್ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮುಂಜಿಗೆ ಬಂದ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರೆಲ್ಲರೂ 'ರಾಘವನ್' ಎಂದು ಕೂಗೇ ಕೂಗಿದರು. ಗುಡ್ಡದಿಂದ ಇವರದೇ ದನಿ ಅಸ್ತವ್ಯವಾಗಿ ಅನುರಣಿಸಿತು. ಹೊರತೂ ರಾಘವನ್ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ.

'ಮತ್ತೆ, ಮುಂದೇನಾಯಿತು?' ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದರು ರಾಘವೇಂದ್ರ ಉಡುಪರು.

'ಮುಂದೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ರಾಘವನ್ ವಾಪಸ್ಸು ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ'.

'ಅವರ ಕಥೆ?' ಕಥೆ ಎಂಥದ್ದು ಉಡುಪರೇ 'ರಾಘವನ್‌ರ ಕಥೆಯೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ'.

'ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆ...' 'ಅದೂ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಿತು'.

'ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ನೀವು ಯಾಕೆ ಹೇಳಿದ್ದು?'

'ಯಾಕೆ ಹೇಳಿದೆ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ? ಆ ರಾಘವನ್ ಯಾಕೆ ಬಂದರು? ಏನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಲಿದ್ದರು? ಅವರು ಹೇಳಲಿದ್ದ ಕಥೆಗೂ, ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ ಇರಬಹುದು? ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಯಾರೆಂಬ ಬಗೆಗೆ ಯಾಕೆ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು? ನೀವು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಹೋಗಿ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಷ್ಟೇ ನನ್ನ ಉತ್ತರ'.

'ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ರಾಘವನ್‌ರಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಕಥೆ. ಅದನ್ನು ಅವರು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವವರಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ನೀವು ನನಗೆ ಹೇಳುವವರಿದ್ದಿರಿ. ಕಡೆಗೂ ಏನು ಇಲ್ಲ'.

'ಹಾಗಲ್ಲ. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ರಾಘವನ್ ಮರಳಿ ಬಂದರೆಂದೂ, ಕತೆ ಹೇಳಿದರೆಂದೂ, ನಾವು ಮಕ್ಕಳು ನಿಧ್ಧೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವೆಂದೂ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಕಥೆ, ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎರಡೂ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ತಿಳಿದವರು ನಮಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ'.

ಉಡುಪರಿಗೆ ತಲೆಕೆಟ್ಟು ಹೋಯಿತು. 'ಈಗ ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ನಿಜ?' ಎಂದರು.

'ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಜ ನಮಗೆ ನಿಜದಂತೆ ತಿಳಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಮಾತು ಮುಗಿಸಿದರು ರಾಮಾನುಜಂ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in